

Trváme na svých požadavcích

Iniciativa odpovídá kraji

Následujícím dopisem reagujeme na nabídku, která zazněla na schůzi s krajskou hejtmankou 7. března 2017. Shrnujeme v něm rovněž naše požadavky.

Vážená paní hejtmanko,

zasíláme Vám odpověď na návrhy jednání ze 7. března 2017. Jsme přesvědčeny, že chápete závažnost personální krize v nemocnici, která brání zdravotníkům poskytovat veřejnosti kvalitní péči a která ničí jejich vlastní zdraví i osobní životy. Věříme, že si práce zdravotníků velmi vážíte, i Vašemu prohlášení, že chcete situaci intenzivně řešit.

V našem prohlášení z 28. února jsme informovali, že mzdy v KKN jsou oproti okolním zařízením nižší o 5 tisíc korun. Krajské zastupitelstvo umožnilo přidat každému zaměstnanci zhruba tisíc korun hrubého. Na jednání 7. března jste přislíbila, že se na dubnovém zastupitelstvu pokusíte prosadit další navýšení rozpočtu KKN, které by pro zaměstnance představovalo přidání další tisícikoruny hrubého.¹

Tím ale naše požadavky o navýšení mezd o 5 tisíc korun nebudou splněny. Připomínáme totiž, že ani samotné dorovnání našich mezd do výše okolních zařízení by nemocnici více personálu nezajistilo, krizi zdravotní péče v KKN by nevyřešilo a zdravotníky by pracovního vyčerpání a enormních přesčasů nezbavilo. Věříme, že by zastavilo další úbytek personálu. Dorovnání mezd je tedy třeba vnímat jako nepodkročitelné minimum, které může odstartovat řešení krize. Věříme, že všichni zúčastnění chápou, jaký dopad by mělo pokračování personálního rozkladu na zdravotní péči poskytovanou obyvatelům Karlovarského kraje.

¹ Mimo rámec našeho jednání dojde od března k desetiprocentnímu zvýšení mezd (v KKN se odehraje s dvouměsíčním zpožděním, protože mělo nastat již od ledna letošního roku). Rovněž se na úrovni vlády jedná o přiznání dvoutisícového příplatku za směnný lůžkový provoz. Obě opatření se týkají všech zařízení. Na pětitisícový schodek mezi KKN a okolními zařízeními, který vede k odchodům sester z KKN, tedy nebudou mít žádný vliv. Proto nemohou být při jednáních zohledňována.

Pro připomenutí uvádíme námi stanovené požadavky, o kterých jednáme:

- 1) Garantování minimálního růstu mezd (po pětitisícovém navýšení) o míru inflace, v případě pokud nebude výše garantovaná úhradovou vyhláškou.
- 2) Od ledna 2018 srovnání mezd v KKN s tabulkovými platy ve státních zařízeních.
- 3) Důsledná personalistika - vytvoření pozice krizového manažera pro nemocnici Cheb na plný úvazek, který se bude intenzivně zabývat personální otázkou nemocnice a bude hledat řešení i za hranicemi kraje, k jehož výběru bude přizván zástupce Iniciativy KKN.
- 4) Zaměstnanecké benefity

*V Chebu a Karlových Varech 13. března 2017
Iniciativa sester KKN*

Pro upřesnění uvádíme naši představu změny mzdového řádu:

Pracovní kategorie	Současná mzda k 1. 3. 2017 (v závorce orientační hrubá hodinová mzda)	POŽADAVEK NAVÝŠENÍ ZAKLADNÍ MZDY ²	POŽADOVANÁ ZAKLADNÍ HRUBÁ MZDA K 1. 7. 2017 ³ (v závorce orientační hrubá hodinová mzda)
5/1	20 500 Kč (123 Kč)	5 000 Kč	25 500 Kč (153 Kč)
5/2	23 400 Kč (140 Kč)	5 000 Kč	28 400 Kč (170 Kč)
5/5	24 200 Kč (145 Kč)	5 000 Kč	29 200 Kč (175 Kč)
4/1	15 100 Kč (90 Kč)	5 000 Kč	20 100 Kč (120 Kč)
4/2	18 600 Kč (111 Kč)	5 000 Kč	23 600 Kč (141 Kč)
3	14 000 Kč (84 Kč)	2 500 Kč	16 500 Kč (99 Kč)
2/2	13 500 Kč (81 Kč)	2 000 Kč	15 500 Kč (93 Kč)
2/1	12 000 Kč (72 Kč)	500 Kč	12 500 Kč (75 Kč)

² Tento požadavek nepočítá s celorepublikovým navýšením platů.

³ Trváme na ponechání průměrných osobních příplatků v současné výši.

Deset milionů, náklady KKN a odměny vedení

Deset milionů, které krajské zastupitelstvo na mzdy v KKN dalo, se obyčejným lidem zdá jako obří suma. Tolik peněz – a jim to nestačí!

Zaprvé: po přepočtu to znamená tisíc korun hrubého na jednoho zaměstnance. A zadruhé: není to ani jedno procento nákladů KKN v roce 2015.

A dodejme ještě zatřetí: více než třetinu z deseti milionů (přesně 3 682 000 korun) v roce 2015 dostali členové orgánů nemocnice.

Konec obětovávání se: *je čas bojovat*

Karlovarská krajská nemocnice je v těžké krizi. Stejně jako kolegyně v jiných nemocnicích jsme na ni zareagovaly tak, že jsme se zapřely a pro pacienty a nemocnici se obětovaly. Ostýchaly jsme se mluvit o tom, jak nás krize deptá: Jsme přece zdravotnice, pečujeme o zdraví ostatních, nebudeme si stěžovat! Dáme to! Přežijeme.

Dnes vidíme, že naše vysilující nasazení bylo zneužito, obrátilo se proti nám. Automaticky se z něj stal jakýsi krizový plán, jak udržet nemocnici v chodu. Když zdravotníci prokázali, že jsou ze sebe schopní vyždímat poslední kapku energie, začalo vedení na jejich ždímání sázet. „Řešení“ krize dostalo podobu ruinování pracovní síly a životů zdravotníků. Teď tomu říkáme NE.

Tohle jsou naše důvody:

Nemocnice, která ničí životy

V Karlovarské krajské nemocnici zoufale scházejí zdravotní sestřičky, asistentky, laborantky, ošetřovatelky, sanitáři. Následkem je fakt, že pacientům můžeme stále hůř a hůř poskytovat zdravotní péči. Následkem je jejich nespokojenost. Následkem je napětí v nemocnici. A též to, že jsme nuceny porušovat předpisy. Ano, kvůli pracovním podmínkám jsme „jednou nohou v kriminálu“.

A následkem je také degradace našich životů. Volný čas trávíme spánkem, abychom se připravily na další kolo pracovního náporu, a každodenními nezbytnostmi, které zvládáme jen silou vůle. O našem osobním, partnerském životě nemůžeme mluvit. Mnohým z nás ho práce v nemocnici téměř úplně vzala. O volných chvílích s dětmi, o našich zájmech nemůžeme mluvit. Kde máme brát čas a energii, když nám nemocnice téměř nic z toho nenechává? A nejen to. Pečujeme o zdraví pacientů, ale ničíme si vlastní. Bolí nás záda, klouby, málokdo z veřejnosti si uvědomuje, že zdravotnická práce je náročná i fyzicky. Čelíme spánkové deprivaci.

Přepracovanost a devastace našich životů, která je jejím následkem, není občasná, je neustálá, každodenní. A netrvá posledního půl roku, trvá roky.

Méně pracovní síly, více práce

Některé důvody obecného nedostatku nemocničního personálu jsou zřejmé. Ano, patří mezi ně nešťastná změna zdravotního systému. Patří mezi ně špatné ohodnocení zaměstnanců – mzdy v chebské i karlovarské nemocnici jsou přitom v průměru o pět tisíc korun dokonce ještě pod úroveň jiných zdravotních či lázeňských zařízení v kraji. Kdo by chtěl nastoupit do nemocnice, kde se od něj

čeká, že bude snášet vypětí a stresy za ještě méně peněz, než kolik je i tak malá zdravotnická mzda?

To však jen navíc podtrhuje fakt, že více zdravotníků je tak či tak potřeba už proto, že jim jednoduše přibývá práce. Mají více pacientů s tím, jak populace stárne, jak jsou lidé víc a vážněji nemocní, jak se zlepšuje diagnostika. Musejí obsluhovat náročnější přístroje. Musejí mít větší znalosti, mají více zodpovědnosti. A mají více práce i proto, že se mnohdy chaoticky a neúčelně zvyšuje dokumentace. To jsou obecné trendy, o nichž se v souvislosti se současnou dlouhotrvající krizí příliš nemluví.

Spoléhat můžeme jen samy na sebe

Současná krize dospěla tam, kam ji dovedli všichni zúčastnění: vedení, politici, odbory. Přišel čas, abychom jako zaměstnanci za naše zájmy bojovali sami. Pomůže to i pacientům.

Bojovat za sebe musíme samy

„Spokojte se s nabídkou kraje, vstupte do odborů a nic dalšího nepodnikajte.“ Tak se postavil k boji v KKN 8. března předseda nelékařských odborů v karlovarské nemocnici. A dodal: „A hlavně mi chodte na ty schůze, holky.“

Že kraj vůbec nějaký návrh a ústupek nabídl, bylo proto, že jsme se začaly organizovat. My samy, nezávisle, zdola. Přesto jsme na schůzi řešily, jestli můžeme od odborů něco čekat. Boj za nás nepovedou, ale ohledně právní pomoci se na ně snad můžeme obrátit, zaznělo. A když bude v odborech víc lidí, třeba si toho vedení všimne a bude to brát jako signál, říkaly některé z nás.

Některé z nás do odborů poté s dobrými úmysly opravdu vstoupily. Doufejme, že budou mít členstvím v odborech krytější záda pro náš nezávislý boj. A že jejich vstup odborům pomůže při kolektivním vyjednávání. Uvidíme.

Je ale velká chyba, jestli si někdo myslí, že přihlášením se do odborů něco vyřešíme ve svém boji. Vždyť se jejich předseda chtěl spokojit s nabídkou kraje! Vždyť ještě při roznášení petice jiný odborář varoval, abychom tam hlavně nepsaly, že to má podporu odborů, protože to jejich podporu nemá! S odbory snad můžeme konzultovat právní porady. Boj za nás však nepovedou. A boj je po letech, kdy jsme byly zticha, to jediné, na co vedení a kraj slyší. Vidíme to na vlastní oči. A právě toho se musíme držet.

Odbory za nás boj nepovedou. Nezačaly ho a dokonce nechtěly, abychom bojovaly dál. Tohle je náš boj. A boj se nevede hozením přihlášky do odborů ani lajkováním na Facebooku. Boj znamená organizovat se, oddělení po oddělení. Boj za lepší výplaty a pracovní podmínky za nás nepovedou ani odbory, ani politici. Ti tu byli celé roky. Jestli si máme polepšit, musíme vzít věci do svých rukou, tak jak jsme to začaly dělat, a vybudovat naši vlastní, nezávislou organizaci. Proto tu je Iniciativa.

Prohlášení MO LOK Karlovy Vary k požadavkům sester

Lékaři MO LOK Karlovy Vary plně podporují požadavek zdravotních sester o narovnání a zlepšení jejich pracovních podmínek. Na blížící se závažný personální problém zdravotníci během každoročních kolektivních vyjednávání opakovaně upozorňovali. Nejen manažeři, ale i zastupitelé kraje byli opakovaně informováni o blížící se kritické situaci.

Omezení dostupnosti zdravotní péče v Karlovarském kraji již není pouhou hrozbou, ale každodenní realitou. V současné době dochází k uzavírání lůžek z důvodu nedostatku ošetřujícího personálu. Tato situace začíná být neúnosná jak pro střední zdravotnický personál, jehož pracovní zátěž je enormní, tak i pro lékaře, kteří mnohdy nemají z důvodu omezení kapacity kam ukládat kriticky nemocné pacienty, což vede k velkému napětí nejen mezi lékaři, ale i mezi pacienty. Nezdítkou čeká kriticky nemocný pacient na lůžko i několik hodin.

Snaha o dorovnání mezd sester se státními organizacemi je podle nás naprosto správná. Povolání sestry je enormně fyzicky i psychicky náročné. Nároky za posledních 10 let vzrostly extrémně. Nejen nároky na vzdělání, ale i administrativní zátěž jsou z našeho pohledu mnohdy již za horizontem zdravého rozumu. Mzdové ohodnocení oproti tomu

doznává jen pomalého a neochotného nárůstu. Mzda zdravotní sestry v KKN dosahuje pouze 2/3 průměrného výdělků v ČR, což je naprosto alarmující. Jak jinak chceme motivovat nově příchozí sestry než spravedlivým ohodnocením jejich specifické a náročné práce? Trh práce jednoznačně říká, že poptávka po sestřích je vyšší než nabídka. Aplikaci jednoduchých ekonomických principů pak vyplyne jejich vyšší cena.

Argumentem proti navýšení mezd nemůže již nadále být špatné nastavení systému úhrad diktovaných ministerstvem. Personál už nechce dotovat neschopnost politiků dorovnat náklady na zdravotnictví na úroveň ostatních zemí EU. Nechce dále čekat, až politici zruší svá špatná rozhodnutí ohledně vzdělávacího systému. Není ani zodpovědný za přerozdělení zodpovědnosti mezi státem a kraji. To všechno jsou úkoly pro osoby k tomu zvolené.

Neděláme si iluze, že pouhé zvýšení odměny povede k zázračné úpravě poměrů v Karlovarské krajské nemocnici. Považujeme to však za nezbytný první krok a v boji o jeho dosažení budeme sestry jednoznačně podporovat.

za MO LOK Karlovy Vary
MUDr. Martin Beránek

Vedení klame dezinformací

Jak se stokrát opakovaná „ne tak úplně pravda“ stává „pravdou“? Podívejme se na náborový inzerát, který na vás vyskočí při návštěvě internetových stránek nemocnice.

Copak v něm hlavní sestra Gabriela Píchová a Human Resources (oddělení lidských zdrojů) nabízejí novým lidským zdrojům? Sestry lákají na průměrnou mzdu 26 až 30 tisíc korun. Zapomněli ovšem dodat, kolik hodin přesčasů od lidských zdrojů nemocnice vysaje, aby na takový plat dosáhly. S podobnými ciframi přitom vedení nemocnice operuje opakovaně.

Není to jen klamání potenciálních nových sestřiček. Tento „ne tak úplně pravdivý“ inzerát berme především jako útok vedení nemocnice na sestry: přečte si ho totiž každý občan kraje hledající například ordinační hodiny v nemocniční lékárně. Když se potom dozví o našich protestech, řekne: Co si stěžují, když berou tolik? Vedení proti nám vede válku a dezinformace jsou jednou z jejích podob.

Víme o tom.

Pracovat za dvě, za tři... už nechceme

... z debaty na Facebooku Iniciativy sester:

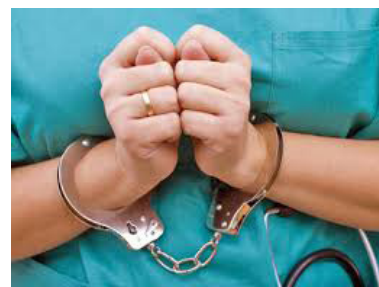
„Když jste sestra a rehabilitujete, tak už děláte práci za dva. Uvědomujete si to? A jestli na svém oddělení ještě sama provádíte hygieny a rozdáváte jídla, děláte už práci za tři. A to je přesně to, o čem tady mluvím. On za mě někdo rozdá lékárně? Podá ordinovanou medicínu? Zapiše do dokumentace všechny potřebné nesmysly, které jsou dneska asi nad pacientem? Udělá to někdo na vašem oddělení za vás? U nás teda ne... sestra vlastně může dělat všechno. Rehabilitovat, slejvat čůrání, utírat zadky, mýt lidi na lůžku, rozdávat jídla, rozdávat čaje. No a pak ještě teda dělat svoji práci. A to nemluvím o tom, že podávání léků a infúzí a napichování kanyl taky nemám v náplni práce jako střední zdravotní pracovník. Nebo vy ano? Podepsali jsme dodatečné doplnění kompetencí. To jenom maličký dodatek, že teda v Česku makáme maličkato i za doktory. To se v Německu prostě nemůže stát. A jestli mi někdo bude říkat, proč tam nejdu, když se mi tu nelíbí, tak mu odpovím, že mu do toho nic není a že se mi tu líbí a chci, aby to tu bylo taky takový. Že za to bojuju.“

... ze schůzek Iniciativy:

„Udělalysme chybu. A nejen my, ale sestřičky v celé republice. To když ukázaly, že jsou šikovné, když ukázaly, že dokážou. Protože dokázaly, že jedna může makat za dvě, že pak dokonce může makat i za tři. Ano, ukázaly jsme, že jsme šikovné, ale vedlo to jen k jednomu: nás to vyždímalo a oni si na to zvykli.“

„My jsme to vždycky nějak vyřešily. I za cenu, že jsme tady zůstaly po naší ranní, po noční. Člověk to pořád takhle nějak pytlíkoval – a oni viděli, že to dáme, že to jde. Nás to ruinovalo, ale jim to vyhovovalo.“

„My jsme to pořád tak nějak, na vlastní úkor, silou vůle dávaly. A ono to běželo dál a nikdo nic neřešil.“

Kde sehnat peníze? ... to není naše starost

„My na kraji musíme být řádní hospodáři. Staráme se o školství, sociální oblast, silnice. Kde máme vzít peníze na vaše mzdy?“ „Nemocnice nemá peníze. Kde je najít?“ Tahle slova slýcháme od všech politiků i vedení KKN. Tahle slova svědčí o naprostém nepochopení situace.

My neneseme odpovědnost za to, kde najít zdroje. To není naše práce. My nejsme manažeři a nejsme jako oni rozhodně placení. Naší prací je pečovat o zdraví pacientů, můžeme-li o tom v současné katastrofální situaci vůbec takto mluvit. Nás nezajímá, kde sehnat peníze a jak zalátat rozpočet kra-

je či nemocnice. Nikoho z vedení či politiků také nezajímá, kde sháníme peníze na placení složenek my a jak látáme partnerské vztahy, které nám přepracovanost ničí. I my musíme být řádnými hospodáři vlastních životů. I my se kromě práce chceme starat o další věci – o naše děti, partnery, koníčky.

Ze zakládajícího prohlášení Iniciativy sester, neodcházíme organizujeme se - březen 2016

Nemocnice kolabují. Ví to všichni, vláda, managementy nemocnic, veřejnost, a především to víme my, sestry. To my čelíme přepracování, přesčasům, stresu, dennodenním stížnostem pacientů. To my jsme v první linii, my jsme hromosvod. To my to schytáváme.

Naše situace není udržitelná. Ale paradoxně nám dává velké šance. Proč? Protože nemocnice stojící před kolapsem táhne ke dnu především nedostatek sester, to, že je nás málo. A když je něčeho nedostatek, cena toho stoupá. To je ABC nabídky a poptávky, to je zákon ekonomiky, na kterou se všichni odvolávají. Je nedostatek sester? Potom by se měly zlepšit naše mzdy, tedy cena naší pracovní síly, a měly by se zlepšit naše pracovní podmínky.

Jenže automaticky k tomu nedojde. Pokud se situaci aktivně a kolektivně nepostavíme, zdravotnictví z nás vymáčkne, co jen půjde. I když se nakrásně změní vzdělávací systém, přivede nové sestry do praxe až za nějaký čas. Nemocnice nás ale potřebují TEĎ. To je naše šance - na navýšení platů i kvalitativní změny toho, v čem pracujeme.

Musíme si o to ale říct, a to tak, aby nás bylo slyšet. Musíme jednat kolektivně. Nečekejme, že jednání odborů a managementů s vládou u stolu přinesou nějaké radikální změny. Jenom aktivita z "terénu", naše semknutí a organizovanost nám může pomoci situaci změnit v náš prospěch.

Je potřeba si uvědomit, že další krok je na nás všech. Musíme se spojit a zorganizovat. Společná akce může následovat až po té, co se spojíme, když budeme silné, organizované. Nechceme dělat žádné zbrklé aktivity, vykřikovat planá hesla nebo stanovovat požadavky, na jejichž vynucení nemáme sílu. Jedno ale víme: tak jak jsme vznikly na pracovištích, chceme právě na nich vytvářet tlak na změny.

Proto vznikla Iniciativa sester. Abychom jen věčně nereptaly, jak špatně se máme, abychom jen kriticky nekomentovaly, s čím přišla vláda či managementy. Abychom konečně měly platformu, na které se spojíme a řekneme společně, kolektivně, co si myslíme. Abychom formulovaly svoje postoje a požadavky.

Kontakty:

iniciativa.sester.cheb@seznam.cz
iniciativasesterk.vary@centrum.cz
iniciativa.sester@seznam.cz
web: organizujemese.cz
Facebook: Iniciativa sester

Nejde nám jen o zdravotní sestry!

Organizovat jsme se začaly jako sestry, proto se jmenujeme Iniciativa sester, ale víme, že pracovním podmínkám musíme čelit jednotně. Jako všichni pracující z nemocnic: sestřičky, zdravotní asistentky, lékaři, laborantky, sanitáři... Pojd'te s námi!